

Krzysztof Birkenmajer

Polska Akademia Nauk
Instytut Nauk Geologicznych
31-002 Kraków, ul. Senacka 3

IV POSIEDZENIE RADY IASC W ILULISSAT, ZACHODNIA GRENLANDIA, MAJ 1994

W czwartym posiedzeniu Rady IASC (International Arctic Science Committee), które odbyło się w Ilulissat (Jacobshavn) w Zachodniej Grenlandii w dn. 2-6 maja 1994 r., wzięli udział prof. K. Birkenmajer (jako członek Rady IASC) i dr S. M. Zalewski (jako obserwator). Uczestnikami posiedzenia byli członkowie Rady IASC i obserwatorzy z Danii, Finlandii, Francji, Holandii, Islandii, Japonii, Kanady, Niemiec, Norwegii, Polski, Rosji, Szwecji, Szwajcarii, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych A.P., ponadto członkowie Zespołu Regionalnego IASC ośmiu krajów arktycznych (Dania, Finlandia, Islandia, Kanada, Norwegia, Rosja, Szwecja i St. Zj. A.P.), jak też przedstawiciele Duńskiego Centrum Polarnego (organizatora posiedzenia) i sekretariatu IASC.

Rodzina państw IASC powiększyła się o Szwajcarię, która uzyskała status pełnego członka IASC.

Spośród najważniejszych spraw omawianych na sesji można wymienić następujące:

– IASC planuje odbycie międzynarodowej konferencji „planowanie badań naukowych w Arktyce” w Hanover, New Hampshire, USA (5-9 grudnia, 1995 r.). Tematami konferencji będą: wpływ zmian globalnych na Arktykę i jej mieszkańców; procesy zachodzące w Arktyce, mające znaczenie dla systemów globalnych; naturalne procesy zachodzące w Arktyce; wykorzystanie zasobów Arktyki a dynamika ekosystemu;

– W ramach grupy roboczej „Zmiana Globalna w Arktyce” opublikowano wyniki pierwszego sympozjum (Reykjavik, 1992). Kolejne posiedzenie robocze („priorytety naukowe w zakresie zmiany globalnej w Arktyce”) zaplanowano na październik 1994 r. w Sztokholmie (spotkanie to odbyło się);

– Program ISIRA (International Science Initiative in the Russian Arctic), nastawiony na międzynarodową współpracę naukową w obszarze Arktyki Rosyjskiej, przewiduje: zorganizowanie międzynarodowego posiedzenia roboczego n/t „zaburzenia i odnowa lądowych ekosystemów arktycznych” w Rovaniemi, Finlandia (24-30 IX, 1995); kontynuację wielodyscyplinowego projektu „geosystem Morza Łaptiewów”, w którym od 1993 r. uczestniczy Instytut Wegenera w

Bremerhaven i kilka instytutów naukowych Rosji; skatalogowanie (zdygitalizowanie) istniejących dotychczas w zapisie analogowym danych sejsmicznych z obszaru Oceanu Arktycznego. Program ISIRA obejmie też dwa wstępnie rozważane projekty grupy roboczej „Geologia Morza” pod nazwą „system Morza Łaptiewów” i „wpływ wód rzek uchodzących do Oceanu Arktycznego na zmianę klimatu w Arktyce”.

– Rada IASC powzięła decyzję o powołaniu grupy roboczej „Glacjologia Arktyczna”. Z inicjatywy prof. J. Jani (Uniw. Śląski, Sosnowiec), pierwsze spotkanie tej grupy roboczej odbyło się w Wiśle w dn. 18–22 września 1994 r.

Krzysztof Birkenmajer

Polska Akademia Nauk
Instytut Nauk Geologicznych
31-002 Kraków, ul. Senacka 3

XXIII POSIEDZENIE DELEGATÓW SCAR W RZYMIE, SIERPIEŃ/WRZESIEŃ 1994

XXIII Posiedzenie Delegatów SCAR (Scientific Committee on Antarctic Research) odbyło się w Rzymie, na Wydziale Inżynierii Uniwersytetu Rzymskiego, w dniach od 29 sierpnia do 9 października, 1994 r. Ze strony polskiej uczestniczyli: prof. K. Birkenmajer (delegat narodowy, czł. gr. rob. „Geologia” SCAR, sekretarz naukowy SCAR), prof. S. Rakusa-Suszczewski (z-ca delegata narodowego, czł. gr. rob. „Biologia” SCAR) i dr J. Cisak (czł. gr. rob. „Geodezja i Informacja Geograficzna” SCAR).

W pierwszym tygodniu (29 VIII – 2 IX) odbyły się posiedzenia grup roboczych i formalne spotkanie COMNAP (Council of Managers of National Antarctic Programmes). Posiedzenia delegatów przypadły na drugi tydzień (5–9 IX).

Nowymi członkami stowarzyszonymi SCAR zostały: Bułgaria (z datą wejścia 5 III 1995), Kanada i Ukraina. Dr R. M. Laws (Wlk. Brytania) zakończył swoją kadencję jako prezydent SCAR. Na kadencję 1994–1998 Prof. A. C. Rocha-Campos (Brazylia) został wybrany prezydentem, zaś Prof. O. Orheim (Norwegia) i Prof. P. Quilty (Australia) wiceprezydentami. W grupie specjalistów GOSC (Group of Specialists on Cenozoic Palaeoenvironments of Southern High Latitudes), na miejsce prof. K. Birkenmajera został wybrany doc. A. Gaździcki.

Dużym modyfikacjom został poddany program i budżet grupy specjalistów GLOCHANT (Group of Specialists on Global Change in the Antarctic). Obecnie nie przewiduje się stworzenia specjalnego funduszu wspomagającego ten program, natomiast powołano biuro projektu zmiany globalnej w Antarktyce, któremu siedziby udzielił Uniwersytet w Hobart (Tasmania).